

רשומות

הצעות חוק

10 ביולי 1972

1010

כ"ח בתמוז תשל"ב

עמוד

404 חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8), תשל"ב-1972 .

406 חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 7), תשל"ב-1972 .

מתפרסמות בזה מטעם הממשלה הצעות לתיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) וחוק הנכים (תגמולים ושיקום):

מ ב ו א

בעקבות העלייה הכוללית במחירים, ביהוד במחירים של חלק מהמצרכים התיוניים, שחלה בשנה האחרונה, מוצע לתקן את חוקי התגמולים והשיקום לנכי צה"ל ולמשפחות חיילים שנספו במערכה, ולהגדיל את שיעורי התגמולים המשתלמים לפי חוקים אלה. דבר זה נעשה על ידי שינוי דרגת עובד המדינה שלמשכורתו צמוד התגמול או על ידי הגדלת שיעור האחוזים מאותה משכורת שישולמו כתגמול.

יחד עם זה מוצע כי אם שכולה תמשיך לקבל תגמול בעד בנה גם כשהוא משרת שירות סדיר, כי בת רווקה לא תבוא במנין ילדים העומדים ברשות עצמם כשמחשבים את תגמולו של שכול, וכי מכל מקום תגמולו של שכול שיש לו ילדים העומדים ברשות עצמם לא יקטן מ-60% מהתגמול שהיה מקבל אילולא כן.

**חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון מס' 8), תשל"ב-1972**

1. בסעיף 7 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950:
(להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א) -
- (1) בפסקה (1), במקום "55%" יבוא "63%";
(2) בפסקה (2), במקום "41%" יבוא "46%";
(3) בפסקה (3), במקום "27½%" יבוא "30%".
2. בסעיף 8 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "75%" יבוא "83%";
(2) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1) במקום "15%" יבוא "16%" ובפסקה (2) במקום "12%" יבוא "13%".
3. בסעיף 10 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "33%" יבוא "35%" ובמקום "ט" יבוא "י";
(2) בסעיף קטן (ב), במקום "50%" יבוא "52%".

ד ב ר י ה ס ב ר

הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-זוג וילד אחד.

(ב) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום אחד הסמוך על שולחנה - ישולם לה תגמול חדשי שהוא 75% מהדרגה הקובעת.

(ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה - ישולם לה, בנוסף לתגמול החדשי לפי פסקה (ב) -

(1) ליתום שני - 15% מהדרגה הקובעת;

(2) ליתום שלישי - 12% מהדרגה הקובעת;

(3) ליתום רביעי - 11% מהדרגה הקובעת;

(4) לכל אחד

מהיתומים

הנוספים - 10% מהדרגה הקובעת.

מוצע להגדיל את כל שיעורי האחוזים האמורים בהוראות אלה.

סעיף 3 סעיף 10 לחוק העיקרי דן בתגמולים לש- כולים, סעיפים קטנים (א) עד (ד) מורים לאמור:

"10. (א) שכולים שאין להם ילדים העומדים ברשות עצמם, ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי 33% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא "ט" של הדירוג האחד, בכפוף לאמור בסעיף 36א, ושאינה משתלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-משפחה.

סעיף 1 התגמול החדשי של אלמנת נספה נקבע בא- חזיים מן "השכר הקובע", שהוא משכורתו של עובד המדינה בדרגה " של הדירוג האחד. אלמנה שאין עמה יתום - במידה שיש לה "הכנסה כדי מחיה", היינו הכנסה שהוכרה כמספקת למחייתה ולמחיית התלויים בה, לפי כללים שנקבעו בתקנות, קובע לה החוק שיעור אחוזים יותר קטן. סעיף 7(א) לחוק העיקרי קובע לאמור:

7. (א) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע מלאו לה 35 שנה, ישולם לה, כל ימי חייה, תגמול חדשי באחוזים מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-זוגו ואין לו ילדים, הכל כמפורט להלן:

(1) 55% מהשכר הקובע - אם אין לה הכנסה

או כל עוד הכנסתה אינה עולה על מחצית השיעור של הכנסה כדי מחיה;

(2) 41% מהשכר הקובע - כל עוד הכנסתה הנעזר למחצית השיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על שלושה רבעים של השיעור האמור;

(3) 27½% מהשכר הקובע - בכל מקרה אחר.

מוצע להגדיל את שיעור האחוזים בכל אחת משלוש דרגות ההכנסה האמורות בהוראות זו.

סעיף 2 סעיף 8 לחוק העיקרי דן בתגמול לאלמנה שיש עמה יתומים. וזו לשון סעיפים קטנים (א) עד (ג):

8. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" - השכר הקובע

1 ס"ח תשי"ג, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ח, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126.

(3) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2) אחרי "שני ילדים" יבוא "או יותר" ובמקום "50% יבוא" 60%, ופסקה (3) – בטלה;

(4) בסעיף קטן (ד), במקום "120%" יבוא "150%";

(5) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) על אף האמור בחוק זה ובתקנות על פיו אין רואים, לענין סעיף זה, את בתו הרווקה של שכול כעומדת ברשות עצמה."

4. בסעיף 13 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "40%" יבוא "43%". תיקון סעיף 13

5. בסעיף 29 לחוק העיקרי, אחרי "כאמור בסעיפים 8 או 9" יבוא "או 13". תיקון סעיף 29

6. אחרי סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:

729. הורה שכול או אלמנת נספה המקבלים תגמולים יהיו זכאים פעם אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבועה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה, בתנאי שאינם זכאים לקצובת הבראה ונופש במקום עבודתם.

7. תחילתם של סעיפים 1, 2 ו-4 היא ביום י"א באלול תשל"א (1 בספטמבר 1971); תחילתה תחילתו של סעיף 5 היא ביום ו' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971); תחילתם של סעיפים 3 ו-6 היא ביום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).

דברי הסבר

על שולחנה – ישולם לה בעד היתומים הסמוכים על שולחנה תגמול חדשי בשיעורים אלה:
(א) היה יתום סמוך על שולחנה – 40% מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שאינה משתלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-משפחה;
(ב) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה – שיעור התגמול המשתלם לאלמנה לפי פסקה (א) בתוספת 12% מהשכר הקובע המשמש יסוד לתשלום התגמול הא-מור לכל יתום נוסף ליתום הראשון, ובלבד שלא יעלה התגמול על השכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-זוג וילדיו שמס-פרם כמספר היתומים הסמוכים על שולחן האלמנה.
מוצע להגדיל את שיעור האחוזים לפי פסקה (א), ולפי זה יוגדל גם השיעור שלפי פסקה (ב).

סעיף 29 לחוק, לאחר שהוחלף בשנת תשל"א, קובע לאמור:

5. בעד יתום של נספה המשרת שירות סדיר לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט–1959 [נוסח משולב], ישולם התגמול כאמור בסעיפים 8 או 9 לפי הענין, במשך תקופת שירותו הסדיר כאילו לא מלאו לו 18 שנה.

התגמול כאמור בסעיף 8 הוא התגמול בעד יתום הסמוך על שולחן אלמנת הנספה, והתגמול כאמור בסעיף 9 הוא התגמול בעד יתום שאינו סמוך על שולחנה דרך קבע או דרך עראי, ואשר, בין השאר, סעיף 13 אינו חל עליו. סעיף 13 קובע תגמולים בעד יתום כשאלמנה גיש-אה והוא סמוך על שולחנה, ומוצע שגם בעדו תמשיך האלמנה לקבל תגמול חדשי כל זמן שהוא בשירות סדיר.

(ב) שכול שאין לו בן-זוג שכול, ואין לו ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לו תגמול 50% מהמשכורת האמורה בסעיף קטן (א).

(ג) שכול שיש לו ילדים העומדים ברשות עצמם, בין אם יש לו בן-זוג שכול ובין אם לאו, ישולם לו תגמול חדשי השווה לאחוזים הנקובים להלן מהסכום שהיה משתלם לו אילו לא היו ילדיו עומדים ברשות עצמם:

(1) אם יש לו ילד אחד העומד ברשות עצמו – 70%;

(2) אם יש לו שני ילדים העומדים ברשות עצמם – 50%;

(3) אם יש לו שלושה ילדים או יותר העומדים ברשות עצמם – 30%.

(ד) שכול ששכל יותר מילד אחד, ישולם לו התגמול לפי סעיף זה בעד כל נספה ששכל, אולם לא יותר מ-120% מהתגמול החדשי שהיה משתלם לשכול בזכות נספה אחד אילו לא היו ילדיו העומדים ברשות עצמם.

מוצע שהתגמול ייקבע לפי משכורתו של בעל דרגה י, ששיעורי האחוזים יוגדלו, ושאלף אם יש לשכול יותר משני ילדים העומדים ברשות עצמם – לא יקטן התגמול החדשי מ-60% מהסכום שהיה משתלם לו אילו לא כן. יתירה מזו, אם יש לשכול בת רווקה – מוצע שהיא לא תבוא בחשבון הילדים העומדים ברשות עצמם.

סעיף 13 לחוק העיקרי דן בתגמולים בעד יתומים כשהאלמנה גישאה, וזו לשונו:

13. אלמנה של נספה שגישאה ויתומי הנספה סמוכים

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 7), תשל"ב-1972

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] 1 (להלן – החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע", במקום "60%" יבוא "75%" ובמקום "55%" יבוא "68%".
- תיקון סעיף 7
2. בסעיף 7 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "ט" יבוא "י".
- תחילה
3. תחילתו של סעיף 1 היא ביום י"א באלול תשל"א (1 בספטמבר 1971); תחילתו של סעיף 2 היא ביום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).

דב"ר הסבר

סעיף 2 סעיף 7 (א) לחוק העיקרי אומר:
"נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% והוא נצרך, ישולמו לו, במקום התגמולים האמורים בסעיפים 5 או 6, תגמולים בשיעור סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא "ט" של הדירוג האחד והרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה."
מוצע להעלות את גובה התגמול לנכה נצרך, ולהשוות את התגמול למשכורתו של עובד המדינה בדרגה "י" של הדירוג האחד במקום "ט".

סעיף 1 בסעיף 1 לחוק העיקרי מוגדר השכר הקובע כך: "השכר הקובע" לגבי נכה שיש לו בן משפחה שהוא ילד – 60% מסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא "ח" של הדירוג האחד והרכב משפחתו הוא כמספר בני המשפחה של הנכה, ולגבי נכה שאין לו בן משפחה שהוא ילד – 55% מסך כל המשכורת כאמור."
הנדלת הבסיס לחישוב התגמולים הביא להגדלת סכומי התגמולים המשתלמים לנכים.

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 276; תשכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 292; תשכ"ז, עמ' 139; תשכ"ה, עמ' 168, תשל"א, עמ' 125.